

המשך מעמוד 9

עם קיבל אליו חסייני צו למעצר מיני הלוי לשלושה חודשים, שמהם השתחרר לפני שמונה שבועות בלבד.

אליו חסייני, איש גבוה, ערוך, המי רכב בשקט והבורר בקפידה את ניסיו חיו, נחשב לאיש מתון מכיו מנהיגי הפלסטינים בשטחים הכבושים. בזמן האחרון אימצה אותו אפילו תנועת שונם עכשווי. שאירגנה ריון בהשתתפותו ימים ספורים לפני מעצרו, והפגנה שקראה לשחררו ושערכה מול ביתו של שרהביטחון בת-ליאבי.

הוא תומך נלהב של פיתרון בצורת משאומתן בין הצדדים, אך אינו פוסל את רכי המאבק האחרות: "כאומה, יש לנו זכות להילחם בכל דרך אפשרית. אני החלטתי לנסות את הדרך הפוליטית. אני מדבר על דרך פוליטית למאבק בכיבוש", אמר לי כראיון לפני שנה (העולם הזה 12.8.87), "אבל בינתיים אף אחד לא יכול לומר שזו

ממשלה הבנו כמה זה רע, ואנחנו רוצים להשתלט על המצב. לא היינו רוצים להעביר את הסבל מאיתנו לאנשים אחרים, אפילו לאלה שגרמו לנו סבל.

"היינו רוצים לחיות בשלום, אבל לא לגמרי על חשבון הזכויות שלנו. אם יש לי הלום, הוא אומר שאני רוצה לחיות במדינה דמוקרטית. הייתי רוצה שנחיה ביחד במדינה אחת, ואני לא אוכל לחיות במדינה עם אנשים שאני לא מכבד. כך שאני מכבד את הישראלים, ולכן אני מקבל את הרעיון של חיים ביחד."

אליו חסייני נשוי לקרובת-מישפחתי, גם היא בת למישפחת חוסייני, והוא אבא לשני ילדים: עבר אליקארר (16), הקרוי על-שם סבו המפורסם, ופדואה (14), שניהם תלמידי תיכון ברמאללה. וחוץ מהחלום הלאומי, סיפר אז חוסייני גם על הלום אישי: "יש לי בית קטן ליד ירושלים. הייתי רוצה לפרוש

במדיוה

(המשך מעמוד 6)

ללא מולדת, שפורסם בהסכמתו גם כעברית בישראל, ובו תיאר את הכריזת הטראגית של מישפחתו מיפו בדרך הים, תחת אש תותחים. בספר זה ריכר כראשונה על הצורך בדוקימים ישראלי פלסטיני.

לכן הופתעו השבוע רק מי שניזונים ממידע כוזב, כאשר אבראיאר פירסם תוכנית משלו ליישוב הסיכסוך.

"זמני", לא "בגולה". תוכניתו של אבראיאר, כפי שפורסמה בשבועון צרפתי נפוץ, קראה להכריז על כינון מדינה פלסטינית על-פי החלטת האו"ם משנת 1947.

החלטה זו היא שקבעה כי הארץ תחולק בין מדינה יהודית ומדינה ערבית. היא גרמה בשעתו לפרץ של התלהבות ביישוב העברי, והוכנסה למגיד לתהיזות של ישראל כאחד מעי מודריהתוון של בניינה המישפטי. הפי לסטינים דחו אז את ההחלטה.

החלטת האו"ם כוללת גם גבולות, שהתבטלו כמהלך המלחמה. אבראיאר אד אינו תובע כי ישראל תחזור לגבולות אלה. לדבריו, ייקבעו הגבולות במשאומתן בין ישראל והממשלה הפלסטינית. פירוש הדבר, למעשה: גבולות ה-4 ביוני 1967.

את הממשלה המוצעת אין אבראיאר אד מגדיר כממשלה פלסטינית בגוף לה" אלא "ממשלה פלסטינית זמנית". ההבדל הוא דק, ובעיקר סמאנטי. הוא נועד להרגיע את הסובייטים, שאינם מכירים עקרונות בממשלות-בגולה, שמא ייווצר תקדים להקמת ממשלות גולות של אסטונים, ארמנים ועמים אחרים בכרית-המועצות.

הוסיף אבראיאר, תוך התחשבות ברורה ברעת-הקהל בישראל: לממשלה זו יהיה מצע מדיני שיהיה שונה לגמרי מן האמנה הפלסטינית.

כך מציע אבראיאר לעקוף את שתי הבעיות העיקריות, המפריעות לישראליים להסכים למצעים עם אש"ף: הא"מנה הפלסטינית והתרמית של אש"ף עצמו.

בהלה בירושלים. הוסיף המנהיג הפלסטיני: "זה מוזר, כמשך 25 שנים סירבו הערבים לרבר על שלום עם ישראל, ועכשיו ישראל היא האומרת לא". הוא הציע הכרה הרדית בין ישראל ופלסטיני ומשאומתן ישרי ביניהן.

עצם זהותו של המציע מוכיחה שח" לה כאש"ף תמורה יסודית ביותר. פרי ליטיקאי ממוולח כמו אבראיאר לא היה משמיע הצעה כזאת כפומכי, אלמלא האמין כי הרוב הגדול של העם הפלסטיני תומך עכשיו בגישה זו.

גם מנהיגי ישראל סברו כך, כנראה, מכיוון שדברי אבראיאר גרמו כמעט לבהלה. יצחק רבין אמר שאלה הם רבי רים "באים וחולפים" (הוא לא התכוון ליטישקתימלים), שימרון פרס פסק כי "הדברים אינם רציניים". יצחק שמיר הודיע כי שום כוח בעולם לא יכריח אותו לדבר עם אש"ף.

ברור כי ההתפתחות כמתנה הפלסטיני היא עכשיו מהירה. יתכן מאוד כי בסוף חודש זה תאשר המועצה הלאומית הפלסטינית באלג'יר צעדים מרי-חיקייילכת בכיוון זה, כשמלוא עוצמת האינתיפאדה תיתן להם גיבוי.

רפואה

משהו במוח

לאמה של הדוגמנית

חני פרי קרה מה

שיכול לקרות לכל

אחד. הרופאים טעו

באבחנה.

זוהר אהליאב

לאה פרידמן, אמה של חני פרי, דוגמנית-הצמרת הבינלאומית ומלכת המים לשנת 1970, סבלה קשה. מסכת-היסורים שלה החלה לפני

שבע שנים, כשהתקפים קלים של רע"רות החלו פוקדים אותה ללא כל סיבה גופנית או נפשית נראית-לעין. כשהתגברו הרעידות, ועימן תופעות-לוואי כמו ריכאון ועצבנות, פנתה האשה המודאגת לרופא-המישפחה, ששלח אותה לסידרה של בדיקות. האבחנה היתה חרימשמעית: מחלת פרקינסון. לאה פרידמן ובניימישפחתה התקשו

כירורגית. שם, בעזרת סורק ממוחשב המכונה בעגה הרפואית סייטי, אובחן גידול לא-ממאיר באחד מחלקי-המוח. אומרת על כך הבת, חני: "מי יכול היה להאמין שהרופאים טעו באבחנה במשך שבע שנים? גם אני האמנתי שאמי סובלת ממחלת-פרקינסון. לא העליתי על רעתי שיש לה גידול! אילו קרתה טעות כזאת בארצות-הברית, היא היתה מקבלת פיזיווי כסדר-גדול

מנותחת פרידמן הרופא טעה

דוגמנית פרי

בזמן שילדותי את בחיי.

של מיליונים! אין על מי לסמוך: טוב שהפעלנו קשרים: ומה עושים כל אלה שאין להם הקשרים הנכונים?"

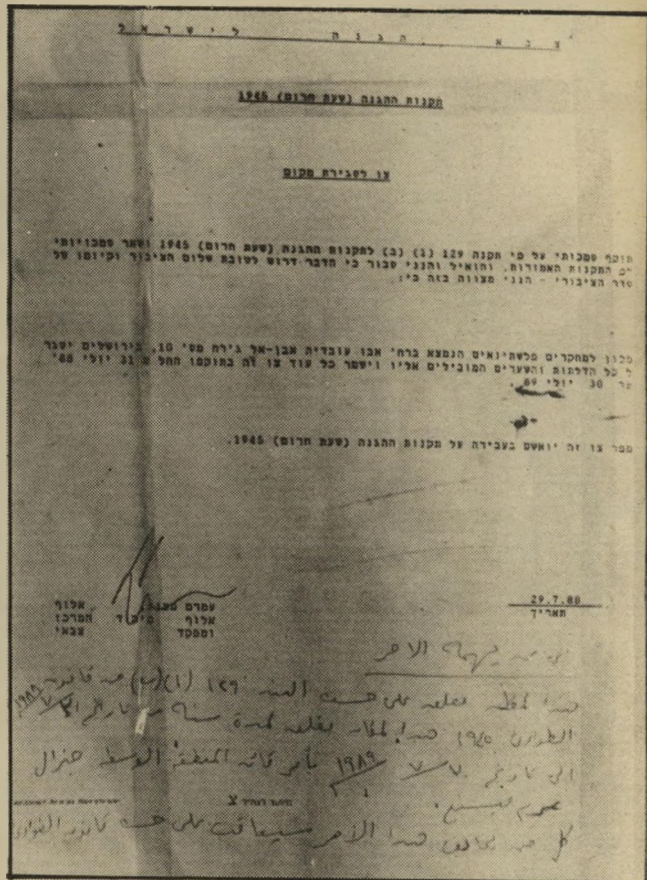
באחד מימי חודש מארס הוכנסה לאה פרידמן לחדר-הניתוח בשעה 6.15 בבוקר, וכמשך תשע שעות רצופות נותחה על-ידי הפרופסור סהר והדוקטור צבי קרם מהמחלקה הניורולוגית רורגית. כבר ביום השני לאחר הניתוח היא הרגישה בשינוי אדיר. הפרופסור סהר נכנס לחדר-ההתאוששות, ואני קמתי מהמיטה. הפרופסור אמר לי: תרי זהרי שלא ליפול! אך אני אמרתי לו: אני יכולה ללכת! ואז הוציאו לי את כל הצינורות שהיו מחוברים אלי, והעבירו אותי למחלקה.

"אחרי שבוע הוציאו לי את התפרים, ואמרו לי ללכת הביתה."

כמהלך ההחלמה טיפלו בה בנה ובי תה. חני פרי: "טיפלתי בה יפה, כי אני מאוד אוהבת אותה. בדיוק כאותו הזמן ילדתי את חני, הייתי מיניקה אותה ורצה לטפל באמא."

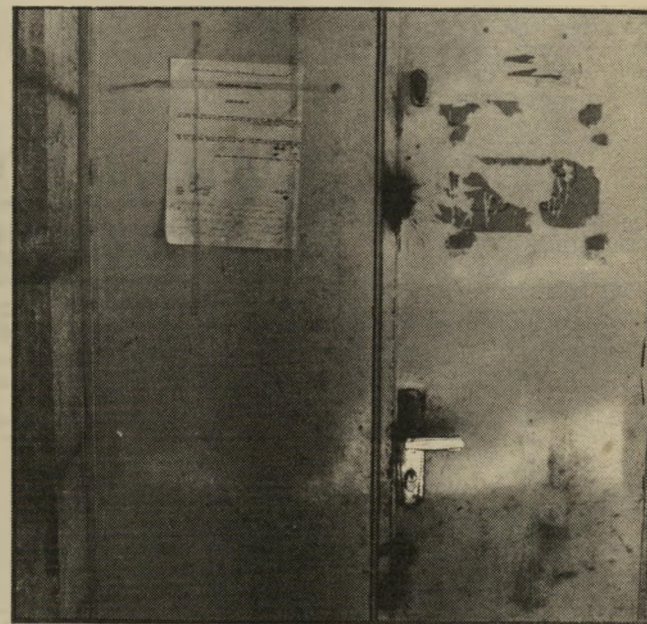
לאה פרידמן היא כיום אשה בריאה, המתפקדת תפקוד מלא ועצמאי. היא מלאת שימחת-חיים, ומוכנה לספר לכל מי שמוכן להקשיב על הנס שקרה לה. בפיה רק ברכות לצוות הרפואי שהציל את חייה.

על הרופאים שטעו באבחנה, ושהלי-עוטו אותה בתרופות שונות, אין היא מוכנה לדבר.

צו הסגירה

לקיומו של הסדר הציבורי...

ההודעה על הדלת המרותכת של המכון

"יסור על כל הדלחות והשערים..."

הדרך היחידה. יש פלסטינים הזוכות להילחם בכל האמצעים, אם הם חושים בים שזה יכול להועיל להם... אף אחד לא מצדיק טרור, אבל אף אחד לא יגיד שהזכות להילחם נכייבוש היא טרור."

הוא אינו שונא את הישראלים: כמהלך השנים שהיינו בגלות בלי * שבו חופיני בשעות השם, מכון למחקרים פלשתינאים, במקום השם הוכון. מכון למחקרים ערביים.